

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:30

Jesper Petersen (SF):

Det er meget muligt. Jeg kan bare konstatere, at man ikke gør noget for at finansiere det, og at vi igen har en finanslov, hvor man kunne gøre mere for sundheden, men hvor man ikke gør det.

Altså, vi har taget udgangspunkt i ministeriets og regeringens egne tal og betragtninger om grænsehandel – det, som Forebyggelseskommissionen har arbejdet med, og tal, den har fået af regeringen. Og der er taget højde for grænsehandelen. Også i de ting, der er lagt frem under skattereformsforhandlingerne, kan man se, vi godt kan komme højere op, uden at det ødelægger det – men det er, fordi regeringen simpelt hen ikke vil. De Konservative vil ikke.

Jeg har spekuleret på, om det har noget at gøre med Skandinavisk Tobakskompagni, som jo hvert eneste år – i hvert fald, da der var valgkampår sidst – er blandt de store sponsorer, der forgylder De Konservatives partikasse, putter mange midler i, så De Konservative genvinder valget. Og et eller andet skal de vel have for alle de penge, som de giver til De Konservative.

Vil hr. Mike Legarth oplyse, hvor mange penge det egentlig er, Skandinavisk Tobakskompagni giver til De Konservative, og om det skulle have nogen som helst sammenhæng med, at man nu pludselig er så meget modstander af at gøre det en smule dyrere at ryge for at bruge pengene på et bedre sundhedsvæsen. Jeg kan ikke rigtig få det til at stemme på andre måder.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Mike Legarth (KF):

Det er en fuldstændig forrykt henvisning. Altså, jeg er ikke bekendt med, at Skandinavisk Tobakskompagni er sponsor for Det Konservative Folkeparti, og hvis de er, aner jeg ikke, hvad de giver. Men for min skyld kan Skandinavisk Tobakskompagni ryge hen, hvor hegnet gror – altså, det var en forkert formulering, jeg mente: hvor peberet gror. Jeg har ingen interesse i at fremme deres synspunkter. Vi bekæmper røg, og vi mener, at det er direkte sundhedsskadeligt og farligt at ryge, og vi imødekommer på ingen måde deres interesser. Så det kan jeg fuldstændig tilbagevise.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at det jo hele tiden er en balancegang at gøre en vare, et produkt, så dyrt i Danmark, at det ikke kan betale sig at købe det, og at man tager til udlandet, som vi redegjorde for før. Det er altså den risiko, vi alene lægger os op ad, og det er jo ikke kun De Konservative, det er jo altså et flertal i Folketinget, der har den samme holdning.

Så vil jeg bare godt lige slutte af med at sige, at ud af de 61 mia. kr. mere, som vi tilføjer dansk velfærd, er 27 mia. kr. afsat til sundhedsområdet – 27 mia. kr. ud af 61 tilføres der mere end i 2001. 40 mia. kr. alene til hospitalerne.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Det er hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

I forhold til regeringens prognose fra maj 2009 måtte regeringen få måneder senere, i august, konstatere, at faldet i BNP var større og nu forventes at blive på 3 pct. i 2009. Der forventes en endnu større stigning i ledigheden til forventelig 150.000 personer næste år, faldet i huspriserne vil blive dybere en forventet, og det offentlige underskud vil stige til 86 mia. kr. – alt dette efter regeringens sporadiske brandslukningsforsøg.

Den økonomiske redegørelse blev på denne måde et nyt kapitel i regeringens mildest talt svigtende evne til at vurdere krisens omfang. I august 2008 proklamerede den daværende statsminister: Jeg tror ikke på recession – og havde det da bare være et trosspørgsmål, kunne de mange besværgelser måske have gjort en forskel. Men virkeligheden var, at vi fik recession, og at vi på en række områder blev hårdere ramt end landene omkring os, fordi vores økonomi i den grad var overophedet.

Regeringen havde ikke brugt de gode tider til i tilstrækkelig grad at forberede de dårlige. Bølgboblen var ikke bare blevet ignoreret, men gennem regeringens skattepolitik blev der konstant pumpet luft ind i boblen, og læg dertil manglende reformvilje og dyre valgløfter. Så har man det, som økonomiprofessor Christen Sørensen i Børsen har kaldt den mest uansvarlige finanspolitik, siden man begyndte at måle finanseffekt i 1970'erne.

I lyset af denne konsekvente fornægtelse og fejlurdering af krisens omfang er der virkelig grund til at sætte spørgsmålstejn ved, om den